KARİKATÜR

BULGARLAR YENİDEN BOMBARDIMAN KORKUSUNDA:
— Hacıbaba, dum dum; sakalına kondum!..

— Acaba yeni kutularda kibritler neden yalnız bir taraftan yakılabiliyor?..
— İçinde yarı yarıya çöp parçası olduktan sonra, kutunun bir tarafı kâfi geliyor olmalı!...

Umum Müdürümüz Orta Elçi Oldu

Basın ve yayın U. müdürümüz Selim Sarper'in orta elçiliğe terfi ettiğini büyük bir sevinçle öğrendik. «Karikatür» ailesi, kıymetli Selim Sarper'e içten gelen bütün samimiyeti ile tebriklerini sunar.

dacıya ismini söyledi. Odacı Naşide gidip şöyle haber verdi:

— Tahsildar Cevat gelmiş efendim.

Naşit pek hoş olmıyan bu ziyaretten şaşaladı ve bağırdı:

— Ne münasebet? Peki, gelsin bakalım.

Geleni görünce kahkahayi bastı:

— Anladım, Tasvirden Cihat, tahsildar Cevat olmuş, böyle tahsildara can kurban.

★

BARİ YANYANA ASMASALAR:

Hep beraber bir yerden dönüyorlardı. Şehir bahçesinin karşısındaki bir ticarethanenin vitrininde asılı iki levha gördüler. Birisinde:

«Zenit saatları», diğerinde de: «Singer saatleri» yazılıydı. Ahmet Şükrü Esmer baktı, gözlüklerini silip bir daha baktı ve «Yeni Sabah» sahibi Cemalettin Saraçoğluna:

— Kuzum Cemal, sen de bir bak! dedi. Bu saatlerin galba imlâ ayarları bozuk.

★

Cumhur cemaat Ankara gazetecilerinin traş olduğu «Güzel Ankara» berber salonundaydılar. «Enişte» lâkabile anılan salon sahibile mutat şakalar yapılırken bir aralık Mecdi Sayman:

— Enişte! dedi. Seni gazetecilerin fahrî berber başısı yapalım.

Enişte sevindi ve fakat sonra aklı başına gelerek:

— Peki, berber başılığı anladık, dedi, fahri ne demek?

— Canım, ne demek olacak, sen berbasımız olacak, hepimizi traş edeceksin. Fakat yalnız, bu şerefli ünvanı taşıyıp para almıyacaksın.

Enişte kızdı ve bağırdı:

— Hadi, hadi. İçimizde bu şerefe benden daha lâyıkları var. Ben kimsenin hakkını yemem!

Zaparta

ANKARA MEKTUBU

GAZETECİLERİN ANKARA ZİYARETİ:

İstanbul gazetecileri arasıra akıllarına eser de şöyle bir toplaşıp Ankaraya gelirler. O zaman Ankaradaki gazeteciler için de gün doğar, hep bir araya gelip birkaç gün güzel bir vakit geçirirler.

Hoş, onların bu ziyareti biraz da ticaret içindir. Yani ticaret için dersem; meslekî işleri içindir. Ama, ne de olsa biribirlerine de biraz vakit ayırırlar.

Her mesleğin kendine mahsus bir geleneği vardır. Bu mesleğin geleneği de şakacı olmaktır. Onun için bu ziyaretler meslekdaşlar arasında binbir lâtifeye vesile verir, alaylar, espiriler gırla gider. Bunların hepsi matbuat sütunlarına geçecek şeyler değildir. Çünkü ancak o meslek müntesiplerinin kendi mevzularına inhisar eder. Ama, bu vesileden istifade ile ben bazılarını topladım, yazıyorum.

★

KUZU BU YA!

Ajans başmuharrirlerinden Kerami Kurtbay ile Fransızca «La Turquie» gazetesi sahibi Vedat Baykurt bir toplantıda başbaşa vermiş konuşuyorlardı. Ahmet Emin Yalman onlara bakıp bakıp, Zekeriya Sertel'e şöyle dert yandı:

— Yahu, bu Kurtbayla Baykurt'a bakınca içime kurt düştü. Acaba beni mi çekiştiriyorlar?

★

ÜSTADI GAYRETE GETİRECEKLER:

«Haber» gazetesi sahibi Rasim Us, Basın ve yayın umum müdürünün ziyafetinde not defterini açmış, bazı çizgiler çiziyordu. Hüseyin Cahit Yalçın Falih Rıfkı Atay'ı dirseğile dürterek sordu:

— Rasim ne resmi yapıyor acaba?

Atay cevap verdi:

— Sofranın resmini olacak, ağabeyisi Tarık Us'a ziyafet nasıl olur göstermek için. Tâ ki, Hakkı Tarık da birlik namına vereceği ziyafetleri sade suya yapmasın diye..

★

BEYHUDE KORKMUŞ:

Tasviri Efkâr gazetesinin umumî neşriyat müdürü Cihat Baban «Ulus» gazetesinde Naşit Uluğ'u ziyarete gitti ve o-

— Ressam mısınız, yoksa muharrir mi?
— İkisi de, resim kalemi ile yazı yazarım!...

No. 429 CİLT: 17 SENE: 9 FİYATI 10 KURUŞTUR 16 MART 1944

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

AMERİKA, UZAK ŞARKTA JAPONYADAN ADALARI BİRER BİRER KOPARIYOR:
Papatya falı!...

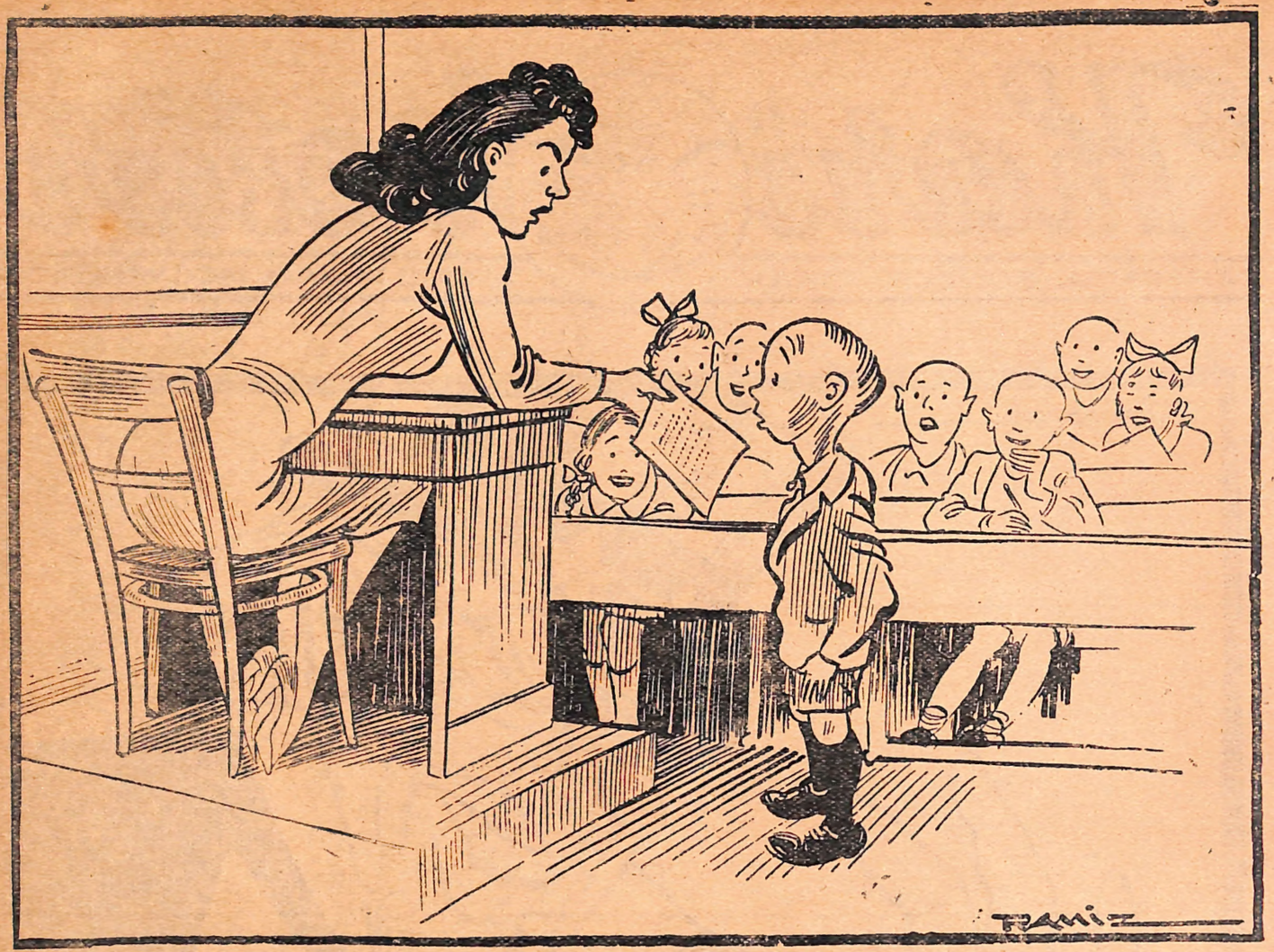

Öğretmen — Aritmetik sorusundaki çarpaylarla böleyler birbirine eşit, geometri sorusundaki dik dörtgenin yüzey alanının sonucu iyi olmuş... Yoksa ödevi baban mı yaptı?..
Okur — Yağma yok, babam bu dili bilmez bile!..

Ölü ciğeri yiyen adam

BU haftaki gazetelerden bir çoğunun birinci sayfalarında - koskoca milletleri takımile yalayıp yutmak fenninde mahir büyük devlet adamlarına ve her gün çeşit çeşit ölüm makineleri icat eden âlim ve akıllılara mahsus hatırlı sütunlarda - tek dişli bir deli çehresi temaşa edildi: Şu hani Karacabey taraflarında kadın ölülerini mezardan çıkararak ciğerlerini yiyen meşhur canavar.

Birkaç gün harp, bombardıman ve hattâ suiistmal meseleleri bir tarafa atılarak her yerde, hep bu görülüp işitilmemiş iğrenç canavardan bahsedilmiştir. Mezar soyguculuğu yeni bir şey değildir. Hattâ bunun için eski dilde Nebbaş diye bir kelime de vardır. Nebbaş, mezarları açarak ölülerin kefenlerini soyan, tabut tahtalarını alıp götüren, hattâ bazı hallice kadın ölülerine ilânı aşk eden adamdır. Fakat bütün bunlardan sonra bir de onların ciğerlerini yemek, gazetelerin meşahir sütunlarında resmini seyrettiğimiz insanın yeni bir icadıdır.

Vakanın yalnız tüyler ürpertici değil, bir de zaten pek düzgün olmıyan mideleri büsbütün bulandırıp alt üst edici bir tarafı vardır.

Maamafih, derin düşünecek olursak et diye, ciğer ve işkembe diye, balık diye yediğimiz bazı gıda maddelerinin bundan pek farkı var mıdır? Evet bunlar nekadar kötü olursa olsun, elbette ölü ciğerile mukayese edilemez. Ancak şunu da unutmamak lâzımdır ki, et ve balıktan zehirlenerek hastaneye götürüldüklerini ve bir kısmının kurtarılamıyarak öldüklerini gazetede okuduğumuz hemşehriler pek az değildir. Halbuki ölü ciğerile yaşıyan bu adamın ölmek şöyle dursun, mide ve barsağında esaslı bir ârıza bulunduğuna dair bir rapor da henüz neşredilmemiştir.

Haberin uyandırdığı ilk heyecan ve bulantılar geçtikten sonra, kendi kendime şöyle bazı düşüncelere koyuldum: En zarurî gıda maddelerini türlü manevralarla pahalılaştırarak yahut büsbütün ortadan yok ederek, hudutsuz, hesapsız insanı - genci, ihtiyarı, çocuğu ve hastası ile - ölüme sürükleyenler var. Her gün yağa, süte, ete, ilâca, hattâ içecek suya hile karıştırarak ufak bir menfaat için insan hayatile oynıyanlar var.

Devletin emanet ettiği mukaddes vazifeyi suiistimal ederek para çalanlar var, rüşvet alanlar var.

Şantaj, suiistimal ve daha bilmem ne şebekeleri kurarak kuca bir memleketin temel direklerini testerelemiye çalışanlar var.

Hattâ bir memleketin ciğerlerini yediğini, bir başkasınınkini yemeğe hazırlandığını radyolarla övünerek söylemiş ve fırsat bulduğu zaman daha başkalarınınkini de yutmayı vazife bileceğini anlatmış bir devlet reisi çıkmıştır.

Şimdi siz söyleyin; gece karanlığında taze bir mezarın topraklarını tırnaklarile kazan, çeşit çeşit toprak haşerelerinin zaten kemirmiye başlamış oldukları lüzumsuz ve zavallı bir ölü ciğerini yiyen zavallı meczuba mı daha alçak demek lâzımdır. Yoksa, bu aklı, müvazenesi, bilgisi yerinde insanlara mı?

Ben kendi hesabıma, rastgele gazetelerde gördüğüm son polis vakalarından ikisinin kahramanına, sekiz yaşında bir kız çocuğunu kirletmiye kalkan üvey baba ile ihtiyar bir fabrika bekçisinin kafasını anahtarla kıran katile nisbetle bu meczubu daha temiz ve ülvi buluyorum.

KARİKATÜR

Kimse DUYMASIN

Antolojiler

Filosof şairimiz doktor Rıza Tevfik'in «hakkı telif» davasını gazetelerde okumuş olacaksınız. Teşebbüs sahibi bir genç, filosof şaire müracaat etmiş. Şiirlerinden bir antoloji tertip edeceğini söyliyerek müsaadesini almış. Müsaadesini aldıktan sonra filosof şairin bütün şiirlerini bir kitap halinde çıkarmış, ve bir, iki kere de basmış!

Bu hareket karşısında ne diyeceğinizi biliyorum:

— Adamcağız ne yapsın? Bakmış ki, şairin bütün şiirleri mükemmel... Birinin ötekine tercih edilmesine imkân yok.. Hepsini birden bastırıvermiş!

Müteşebbis genç böyle söyleseydi belki Rıza Tevfik de hâdiseyi hoş görür, bu yüzden kazanacağı birkaç yüz lirayı gururu sanatkâranesine feda etmiş olurdu.

Fakat bir de böyle hüsnü tefsir edilmiyecek teşebbüslerle karşılaşıyoruz. Hafta geçmiyor ki, gazetelerde yeni bir antoloji ilânı çıkmasın:

Cumhuriyet şairlerinin seçme parçaları..

Harp şiirleri antolojisi...

Seçilmiş mizah manzumeleri.

Şehrimize kasideler...

Tabiat şiirleri..

Vesaire.. vesaire...

Hepsinde de tanılmış, tanılmamış ediplerimizin en güzel yazıları. Alanlar memnun. Satanlar da pek mahzun olmasalar gerek. Fakat bir de o güzel yazıların sahiplerine sorun, onlar nasıl?..

Herhalde onlar da hatırlandıklarına memnundurlar ama, şiirlerinin edebî çeşitlere göre böyle tasnife uğrıyarak, bir kısmı şu antolojide, bir kısmı öteki antolojide, darınadağın kalmasına bir parça mahzun olsalar yeridir. Bu antolojileri almış olanlar, artık, hangi şairin kendi arzusu ile basıp dağıttığı şiir kitabına iltifat ederler? Nasıl olsa o şiirler bu antolojilerde değil mi? Hem de yalnız bir şairin değil, bütün şairlerin şiirleri... Bu suretle zavallı şairin, hele edebiyat âlemine henüz ayak basmışsa, şiirlerini bir arada görmesine imkân kalmaz!

Bence Rıza Tevfik, ruhsatnamesiz tabiin sucunu hareketinin hoşluğuna bağışlamalı. Hiç olmazsa genç müteşebbis, Rıza Tevfik'in şiirlerini böyle bir yığın antoloji içinde perakende yaşamaktan kurtarmış, nasıl olsa ayrı ayrı yerlerde çıkmaya mahkûm olan bu şiirleri bir kitapta toplayıvermiş... Kazandığı söylenen paranın miktarı da doğru ise, pekâlâ etmiş!

★

Zelzelede felâkete uğrıyanların menfaatına Ankarada bir konser verilmiş, konsere iştirak eden ses ve tel sanatkârlarına da beş yüzer, biner lira ikramiye dağıtılmış... Bazı muharrirlerimiz bu tevziattan şikâyet ettiler: Biz zelzele mıntakalarını mı imar edeceğiz, yoksa musiki üstatlarını mı?..

Ben bu tevzii mükâfatın aleyhinde değilim. Zira felâketzedeler için saz çalan, şarkı söyliyen vatandaşlar böyle mamur edilirse, kim bilir, evi barkı yıkılanlar nasıl abadan olur?

Dikkat ettim: Mükâfatı nakdiyeyi aldıktan sonra radyo sanatkârlarının tanburları daha kuvvetle tınlamıya, sesleri daha tiz perdelerde dolaşmıya başladı. Şimdi Ankara radyosunu, düğmeyi sola çevirmeden dinliyemiyorum. Başım gramofonun oparlörü içine girmiş gibi uğulduyor...

Bundan anlaşılıyor ki, ikramiyeler boşuna gitmemiş, kollara ve ciğerlere taze bir kuvvet vermiş. Yine bundan anlaşılıyor ki, zelzele felâketzedeleri gibi himmete muhtaç ses ve tel felâketzedeleri varmış!

İspinoz

— Hanum efendi, sormak ayıp, kocaniz kaptanmidir?..
— Neden sordun?
— Caketi birkaç defa tornistan ettirmiş da!..

KARİKATÜR

İDAREHANESİ:
İstanul, Ankara caddesi Acımusluk sokağı No. 7.
Telgraf: İstanbul KARİKATÜR
Telefon: 23031

ABONE ŞARTLARI:
Türkiyenin her tarafı için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur.
Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur. Üç aylık abone kaydolunmaz.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın, geri verilmez.

Akıl Hocası

Cağaloğlunda bayan S. O. S.

«Genç, güzel bir kızım. Çalıştığım dairede üç delikanlı bana âşık. Üçünün de tahsilleri, mali vaziyetleri yerinde. Fakat hepsi âşık oldukları halde hiç biri evlenmek meselesine yaklaşmıyor... Şimdiye kadar ısrarlarıma, tekliflerine mukavemet ettim, artık mukavemetim eksiliyor... Ne yapacağım?»

CEVAP:

Çalıştığınız daireyi değiştiriniz. Belki orada gençliğinize, güzelliğinize gerçekten hürmet etmesini bilen dürüst arkadaşlarla tanışırsınız.

★

Finikede B. D. Ö. H.

Belediyesi var, narkı yok,
Elektriği var, çarkı yok.
Beş on kişi toplanmış,
Birbirinden farkı yok...

CEVAP:

Bizimkilerin narkı da, çarkı da var amma olmasile olmamasının farkı yok!.

★

Bizimköy S. R.

«Nokta, virgül koymadan üç beş saat söyler durur,
Bir traşçı komşunun şerrinden olduk bihuzur...»

CEVAP:

Bence en berbadı müziç zevce, cırlak radyodur!

★

Ankarada B. Y.

«1. Mizah mecmualarında neden açık resim yapılıyor?

2. Sizin bir derdiniz olunca kimden teselli ararsınız?»

CEVAP:

1. Biliyorsunuz ki, eski yazı eski dil sadeliğe, açıklığa doğru gitti, gidiyor... Resim neden kapalı kalmakta devam etsin?

2. Derdim olunca, bana müracaat eden, benden daha dertlilerin haline bakıp halime şükrederim.

★

Nazillide R. K.

«Tombul Teyze ile Sıskadayının çocukları yok mu?»

CEVAP:

Var, fakat ortaya çıkarmıyorlar. Tombul Teyzenin güç sığabildiği bir sahneye, Sıskadayıdan sonra, bir de nasıl çocuklarını yerleştirebiliriz?

★

Antalyada bayan S. G.

«Kocamdan memnunum, fakat her gün sarhoş olunciya kadar içiyor... Onu bu iptilâdan nasıl vaz geçireyim?»

CEVAP:

Bir iptilâdan kurtarmak isterken kocanızı başka iptilâlara kaptırırsınız, o zaman sizin başınız derde yanar... İyisi mi, kendi içsin, kendi çeksin!

★

— Yine bir türedi mevzuu mu?..
— Hayır, bunun muharriri türedi!...

Tirede F. S.

«Nişanlı bir musevi kızı ile sevişiyorum, benimle evlenmek istiyor. Ne yapayım?»

CEVAP:

Kârlı olmasaydı musevi kızı böyle bir alış verişe girmezdi. Tetik davranın!

★

Tarsusta İ. K. D.

«İki kız seviyorum: biri okumuş, zengin değil; öteki okumamış, fakat zengin... Hangisile evleneyim?»

CEVAP:

Zengin kızı alıp rahatınıza bakın, zengin olmıyan kızın da zengin bir koca bulmasına dua edin!

★

Antalyada bayan N. S.

«Bir ay evvel Ankaradan buraya geldim. Orada 100, burada 99 âşık kım var. Kurtulmak için ne yapayım?»

CEVAP:

İsimlerini birbirlerine bildiriniz, bir meydan muharebesi yapsınlar, ölen ölsün, kalan kalsın, kalanların da başka bir usul ile icaplarına bakarız.

Akılhocası

Kadın — Çorabı yedi liraya aldım, kaçıracağım d'ye korkuyorum..
Erkek — Karıcığım, sen değil, asıl ben kaçıraacğım diye korkuyorum!...

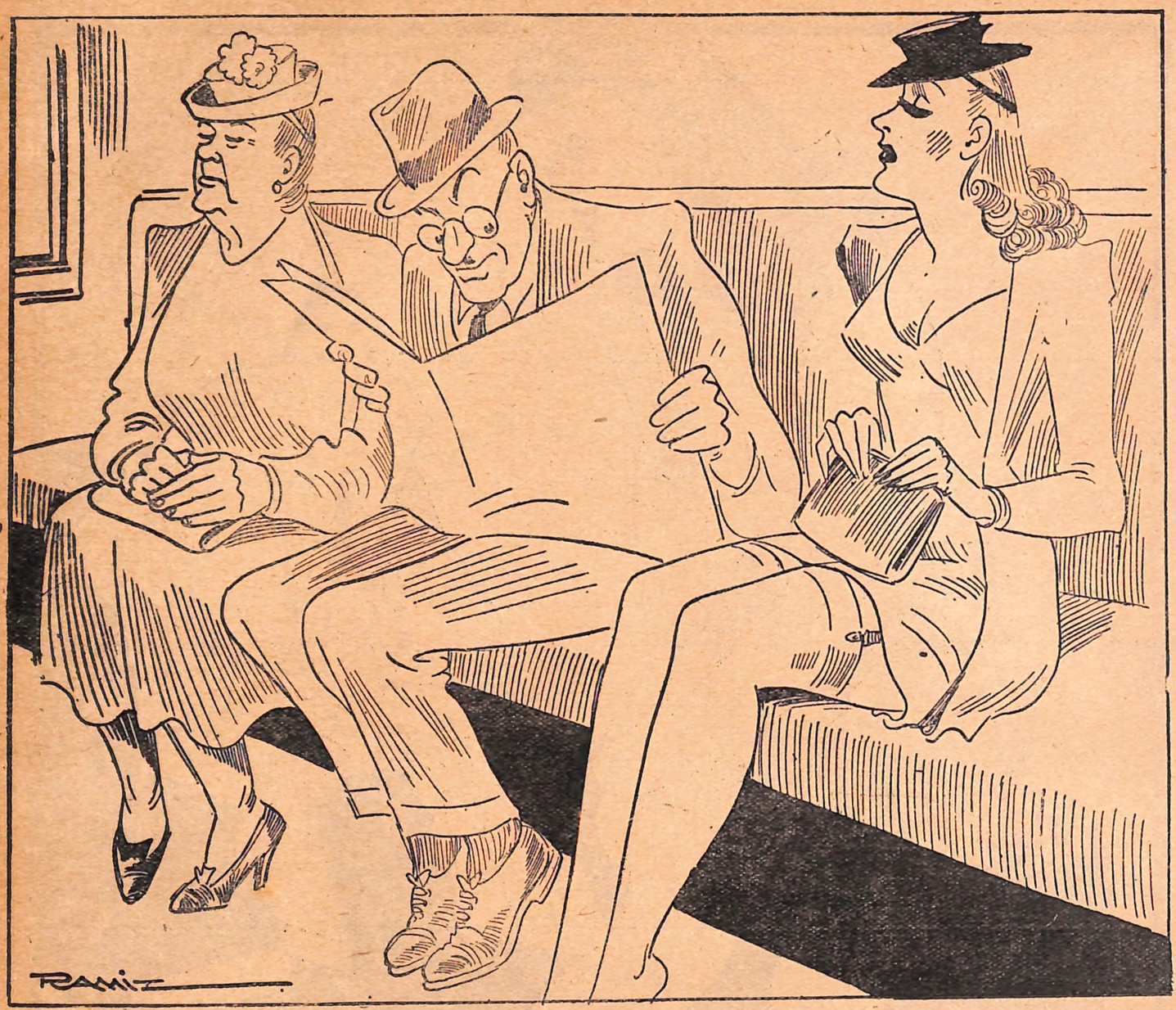

— Kocacığım, durum nasıl?..
— Fevkalâde!...

Bir Hadise

Türk mecmuacılığında bir merhale olan «Yedigün» geçen sayısı ile 11 yaşını tamamlayıp 12 yaşına bastı. Bizde hiç bir mecmuanın erişmediği bir tiraj rekoru yapan, baskısının nefaseti ve yazılarının olgunluğu ile her hafta 20 bin okuyucunun seve seve aldığı «Yedigün», mecmuaların birer birer kapandığı bir devirde sayfalarından kaybederek münderecatını mümkün mertebe sıkıştırarak okuyucularına bu eksikliği hissettirmedi. Büyük fedakârlıklar ve hazırlıklarla «Yedigün» pek yakında nefis dört renkli bir kapak içinde 20 büyük sayfa olarak geniş bir yazı kadrosu ve yepyeni bir teknik ile eski Yedigünleri aratmıyacak bir şekilde hazırlanıyor. Bu hâdiseyi sevdiklerinize müjdeleyiniz.

BELEDİYEYE DESTAN

Usanıp ümmetin ahüzarından
Sıyırdın gözünden gaflet bağını.
Kurtardın esnafın ihtikârından
Ortadan kaldırıp tereyağını!

★

Olmuştu sekiz yüz, dokuz yüz kadar,
Daha da fırlardı bıraksaydılar!
Bu hızda esnafın biraz hakkı var,
Bağlamak gerekti ard ayağını!

★

Dokuz yüz değil ya, bin bile değer,
Taze yağ içinde neler yok, neler:
Vazelin, balmumu, envai hüner,
Unutma kuyrukla bağırsağını!

★

Bukadar maddeye biçilmez baha,
Velâkin yiyende kalmaz iştiha,
Midesi bozulan alır bir daha!
Hekim de kazanır alacağını.

★

Emanet! kurtardın bizi vartadan,
Yağ denen nesneyi çekip ortadan,
Eti de, sütü de çiz ki, hartadan,
Kuş gibi aşalım hayat dağını!

ÇAMDEVİREN

BİR KARNABAHAR YÜZ KURUŞA:

— Âfiyet olsun, karnabahar salata için mi?

— Hayır, kibar bir dostuma ziyarete gidiyorum, daha kıymetli olsun diye çiçek yerine bunu götürüyorum!...

Tramvayda bir Roman

ŞİŞLİYE gitmek üzere Eminönünden tramvaya binmiştim. Tramvayın işkencesinden şikâyet ederler ama, insan on beş kuruşa kıydıktan sonra işkencenin içinde rahat etmesini de biliyor. İşte, ben de Eminönünden Sirkeci tarikile Şişliye gidiyordum. Eminönü ile Sirkeci arasındaki yol masrafını gözden çıkarınca, pekâlâ, dönüşte oturacak bir yer bulur ve gazetemi rahat rahat okurdum.

Tramvay Sirkeciden dönerken ben tek kişilik koltuğa kurulmuştum. Fakat, tesadüfe bakınız ki, Karaköyden tramvaya güzel bir kadın girdi. Kadının girmesi mühim bir mesele değil, asıl mühim olan cihet, kadının tam baş ucumda durması. Gazeteyi okumıya devam etmek istedim, imkânı yok. İkide bir kadının çantası gazetemi gagalayıp duruyor. Çaresiz, gazeteyi katladım, paltomun cebine yerleştirdim; ve yine çaresiz ayağa kalktım:

— Buyurmaz mısınız?

— Teşekkür ederim!

Kadın oturdu, ben de ayakta kaldım. Gösterdiğim nezaketten nedamet etmemiştim. Böyle bir koltuğa, güzel bir kadın, elbette benden daha ziyade yakışırdı.

Memnuniyetim devam edecekti, fakat Tepebaşından bizim pederin tramvaya bindiğini görünce canım sıkıldı; kendi kendime:

— Yerimi şu tanımadığım kadına vermeseydim, şimdi bizim ihtiyarı oturturdum! dedim.

Peder tramvaydan içeri girdi. Sıkışa sıkışa ilerledi. Güzel kadının karşısına gelince tavandaki kayışa tutundu, ve derinden bir:

— Oh!

Çekti. Güzel kadın, bizim pederi görünce ayağa kalktı:

— Buyurmaz mısınız?

— Teşekkür ederim!

Peder oturdu. Güzel kadın benim yanıma gelmişti. Kendisine:

— Ben de teşekkür ederim!

Dedim. Hayretle yüzüme baktı:

— Niçin?

— Yerinizi lûtfettiğiniz ihtiyar, bizim pederdir!

Gülümsedi, hafif tertip konuşmıya başladık. Tramvay, Galatasaray durağına gelmişti. İçeriye yaşlı bir kadın girdi. Güçlükle pederin bulunduğu yere kadar geldi. Bizim peder, yaşlı kadını görünce, kıyam etti:

— Buyurmaz mısınız?

— Teşekkür ederim!

Yaşlı kadın oturdu, peder ayakta kaldı. Yanımdaki güzel kadın:

— Ben de teşekkür ederim!

Dedi. Hayret sırası bana gelmişti:

— Neden?

— Çünkü pederinizin yer verdiği yaşlı kadın, benim valdemdir!

Gülümsedim. Güzel kadına:

— Demek, hısım, akraba hep bu tramvaydayız?

Dedim, gülüştük.

— Evet.

— Bari, hep beraberken bir karar versek..

— Ne kararı?

— Benimle sizi alâkadar eden bir karar, ne olabilir?

Ben pederime baktım, o da valdesine göz etti; Şişlide dördümüz, tramvaydan inerken hiç kimsenin farkına varamadığı bu karar çoktan verilmişti. Nişanlanmıştık!

Papağan

Renklerin Dili

Penbe = Benim gönlüm sendedir.
Siyah = Bey babam ensendedir.
Kırmızı = Tutuştum kebap oldum.
Sarı = Senin aşkınla soldum.
Beyaz = Gün serin, gece ayaz.
Turuncu = Haftada bir name yaz.
Yeşil = Ereceğiz murada.
Kahverengi = Ne işin var burada.
Al = İçerim alev alev.
Mavi = Ne olur bir parça sev.

Çiçeklerin Dili

Gül = Beni ağlat da sen gül.
Sünbül = Nedir o sırma kâkül.
Papatya = Elde ne varsa sat ye.
Fesleğen = Meskenimdir Samatye.
Karanfil = Kararımı vermişim.
Menekşe = Yoluna pöst sermişim.
Sarmaşık = Olalım sarmaş dolaş.
Erguvan = Biraz uzakta dolaş.
Akşamsafası = Yok yarimin vefası.
Kasımpatı = Zemheri zürefası.

— Nişanlımın, her şeyden canı sıkılır, geniş kalpli değil...

— Daha iyi ya, kalbi geniş olursa başka kadınlara da yer kalır!...

Kenarın Dilberi

ROMAN: RAGIP SEVKİ

— 19 —

Hele Hüsamdan. Hele Hüsamdan...

Bir akşam üzeri caddeyi takiben otomobil hızla giderken Mahmurenin birdenbire yüreği oynadı. İşte, kurşuni ceketi ve lâcivert pantalonu ile Hüsamettin yolun kenarında, bir gazete okuya okuya gidiyordu. Mahmure hiç çekinmeden:

— Şoför! diye seslendi.

Şoför başını çevirmeden:

— Buyurun hanımefendi! dedi.

Mahmure uzandı ve yol kenarında gittikçe yaklaştıkları Hüsamettini göstererek çabuk çabuk:

— Şu delikanlının yanında korna çal ve otomobili durdur, sonra da çat o herife!.. dedi.

Mahmure bunu söylerken çantasından bir on liralık çıkarıp şoförün omuzundan önüne attı..

İşte yaklaşıyorlar, işte otomobil hafifçe yol kenarına doğru meyletti ve Hüsamettine beş adım kala şiddetli bir korna sesi, tekerlekler oldukları yerden büyük bir gıcırtı çıkararak döndü ve araba durdu.

Hüsamettin bu gürültü ile birdenbire sıçrıyarak yol kenarına kaçmıştı. Elinden gazetesi düşmüş ve dizi taşlardan birine çarparak sendelemişti. Hayretle dönüp baktığı zaman, ilk anda şoförle değil, Mahmure ile göz göze geldiler. Mahmure üzerinde muhteşem tuvaleti, muhteşem kürkü ve şapkası ile sırtını arkaya bırakmış, ayak ayak üstüne atmış, istihfafla, gülerek kendisine bakıyordu. Hüsamettin bunun mânasını anlamıya çalışırken birdenbire şoförün pencereden uzandığını gördü:

— Sağır mısın be delikanlı? Korna çalıp duruyorum. Aklın nerede? Serçe canından olup beni de belâya sokacaksın.

Hüsamettin yavaş yavaş otomobilin yanına yaklaştı:

— Doğru, dedi. Öyle ya, beni çiğnersen senin başın belâya uğrıyacaktı.

Şoför bu soğukkanlılık karşısında biraz şaşırır gibi oldu, fakat avucu içindeki on liralığı hissedince birdenbire köpürdü:

— Şuna bak, aval sen de.. Avukatlık ediyor. Sevdalı mısın ne sin? Hadi git işine, akşam akşam başımı belâya sokma!. Budala sen de..

Hüsamettin kıpkırmızı oldu; bir şey söyliyecekti, fakat bir anda vazgeçti. Gözlerini Mahmureye çevirerek baktı, baktı ve hafifçe, acı acı güldü:

— Zavallı! dedi, yürüdü, yolu katetti, sokaklardan birine girip kayboldu.

Şoför bu bakışın, bu «zavallı» sözünün altında bir şeyler olduğunu hissetmişti. Vay canına, bizim hanımefendinin eski sevdalısı mı nedir? Bu işte bir bit yeniği var! diye düşündü, gaza bastı, otomobil hareket etti.

Otomobil hareket edince de Mahmure kendine geldi, birdenbire öyle bir hırsa, öyle bir hiddete kapılmıştı ki, deli olacaktı. Hüsamettinin, kendisine bakışı, «zavallı!» deyişi hâlâ gözünün önüne geliyordu. Zavallı ha! zavallı!.. Ne demek zavallı? Yani bu lüks, bu zenginlik, bu ihtişam içinde Mahmure bir zavallıdan başka bir şey değil mi demek istiyor?.. Zavallı... Ah, ah, hele şimdi bir eline geçse, onun o kıvırcık başını kavrayıp yerden yere vuracaktı. Zavallı.. ne demek bu?..

Biri kulağına şöyle fısıldıyordu sanki:

— Doğru, sen bir zavallısın, daha dün bu kaldırımlarda, babanın borç harç Mahmutpaşadan aldığı ucuz ayakkabıları giyerek, eskiden bozma blûzları, eteklikleri sırtına geçirerek dolaşırdın. Daha dün çeşmeden eve su taşırdın, daha dün mahalle arsalarında oğlan çocuklarının galiz küfürlerine muhatap olurdun, daha dün...

Mahmure birdenbire, tam sokak başına geldikleri zaman:

— Şoför, geri dön! diye bağırdı.

— Baş üstüne hanımefendi.

Mahmure tırnaklarını avuçlarına öyle büyük bir şiddetle batırıyordu ki, zaman zaman acısı kalbine kadar işliyordu. Bu ne pis aşktı. Evet, buna aşk demek lâzımdı. Daha evvel, bunun bir aşk olduğuna nasıl inanamamıştı? Şimdi her şey, bütün dünya sanki Hüsamla dolu idi. Sersem karı, sen âşık olacak tiynette miydin? Hani tahayyül ettiğin hayat? Hani zengin olmak ve gönül eğlendirmek.. Budala!. ahmak!...

— Seni seviyorum. Seni bir altı silindirli otomobil, iki apartımanla, bir han, 3 dükkânla seviyorum...
— Sen, ideal bir sevgilisin!...

Mahmure köprüye geldikleri zaman gözünü açabildi. Rüya gibi bir tesadüf. Hüsamettin için artık kalbinde büyük bir kin taşıyordu. Ondan nefret ediyordu. Halbuki...

Otomobil yavaş yavaş gidiyordu. Kaldırımlardan sel gibi akan kalabalık içinde birdenbire Zehrayı gördü. Çocukluklarındanberi bir arada oynadıkları ve son bir yıl içinde Kocamustafapaşadan kaybolan Zehrayı. Çıplak, yanık bacaklar üstünde bir zurafa gibi yürüyen ve selvi gibi boyu ile etrafa başını oynata oynata bakan Zehra... Ne kadar da güzelleşmiş. Mahmure onu eskiden, bir yıl evvel, açık saçıklığı yüzünden sevmez olmuştu. Halbuki..

Şoföre durmasını söyledi ve pencereden uzanarak seslendi: Zehra, ilk anda kendisine seslenen bu kadını tanıyamadı. Durup baktı, hayır.. bukadar muhteşem tuvaleti birini tanımıyordu. Mahmure gülerek seslendi:

— Canım, orada durmasana, gel buraya. Tanımadın mı?

Zehra birdenbire:

— Mahmure! diye bağırarak koştu, sarılmak istedi, fakat Mahmure ancak onu otomobilin içine çekip aldıktan sonra öpüştüler.

— Hiyanet, nerelerdesin? Gidiş o gidiş, bir daha göremedim?

— Ay, bu ne hal Mahmure? Vallâhi tanıyamadım. Ayol evlendiğini, zengin bir adamla evlendiğini duymuştum ama bu derecesini aklıma getirmezdim.

— Öyle oldu, sen nasılsın? Nerelerdesin?

Zehranın gözlerinde mağmum bir rüzgâr esti:

— Hiç, dedi. Biliyorsun, yine daktiloyum..

— Evlenmedin mi?

— Evlenmek mi? Ben dünyada bukadar saçma bir şey tasavvur edemem.

Mahmure onun yarasına bastığını hissederek sözü değiştirmek istedi:

— Nereye gidiyorsun böyle? İşin varsa alıkoymıyayım.

— Hayır, hayır, ehemmiyetli değil. Küçük Kınacıyan hanına gidiyordum, bir arkadaş var, bu akşam beraber bir gece eğlencesi yapacağız da...

— O halde seni oraya bırakayım.

— Eksik olma...

— Arkası var —

HUSUSİ HAYATLARINDA

HÜKÜMDARLAR

Bu eser, bugünkü dünya kıraliarının hayatı hususiyetlerini ve saraylarının içyüzünü bütün inceliği ile anlatmaktadır. Hüseyin Cahit Yalçın'ın dilimize çevirdiği bu eser senenin en meraklı kitabıdır.

İki cilt olarak çıktı.
Her cildin fiatı 125 kuruştur

YEDİGÜN NEŞRİYATI

TURAL

Öksürüğü ve bronşiti derhal keser

Bütün eczanelerde ısrarla arayınız. Fiyatı 35 kuruştur

GRİPİN

Baş, Diş Grip, Romatizma, Nevralji, Kırıklık ve
BÜTÜN AĞRILARI DERHAL KESER

İcabında günde 3 kaşe alınabilir. Takliflerinden sakınınız. Her yerde ısrarla GRİPİN isteyiniz

BU GARİP DEĞİŞİKLİK

Boyan
O. Bramamalle
Fotografları

Bu, inanılmaz gibi görünüyor. fakat,
BİZZAT TECRÜBE EDİNİZ.

Ancak bir hafta zarfında buruşukluklarından kurtulmuş ve bir çok seneler gençleşmiş binlerce kadın hayrandırlar. Cildi kendi tabii ve kıymetli - BIOCEL - gençlik unsuru ile besleyiniz, cild serian tazeleşir ve gençleşir «BIOCEL», bütün dünyada tanınmış Viyana Üniversitesi profesörü Dr. Stejskal'in şayanı hayret keşfidir. Şimdi, pembe renkteki Tokalon kremi terkibinde BIOCEL vardır Onu her akşam yatmazdan evvel tatbik ediniz. Siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir. Gündüzler için de beyaz renkteki Tokalon kremini kullanınız. Siyah noktaları eritir, açık mesameleri sıklaştırır ve bir kaç gün zarfında en donuk ve sert bir cildi yumuşatıp beyazlatıp kadife gibi yumusatır.

PARASIZ GUZELLİK KUTUSU

Derununda (beyaz ve pembe) renklerdeki Tokalon kremleri ile muhtelif renklerde Tokalon pudrasının nümunelerini havidir. Ambalaj ve sevk masrafı olarak 20 kuruşluk bir pulu aşağıdaki adrese gönderiniz. Tokalon servisi 23 C. Posta kutusu 622, İstanbul.

BOĞAZİÇİ KONUŞUYOR

A. Cabir Vada'nın kaleme aldığı bu kıymetli eser Boğaziçinin ve Boğazda Kanlıcanın tarihçesini bütün inceliği ile anlatmaktadır. Yarım asıra yakın bir zamandanberi Boğazda yaşıyan, ve bütün hayatını Boğazın tetkikine bir amatör gibi bağlayan A. Cabir Vadanın bu eseri satışa çıkmıştır. Fiatı 125 kuruştur.

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Ademi iktidar

VE BELGEVŞEKLİĞİNE KARŞI

HORMOBİN

Her eczanede bulunur. P.K. 1255

Reçete ilanıdır.

ESKİ ŞİİR BAHÇELERİ

Değerli Ressam Münif Fehim'in sanatkâr hırçasından doğan bu eser baştan başa renkli tablolarla süslüdür Senenin en lüks eseri olan bu albümden kutuphanenizi mahrum etmeyiniz.

150 kuruş

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Fazla şişmanlığa karşı

RADYOKARBON

Mide ve barsakların muntazam çalışmasını temin eder.
Bütün eczanelerde bulunur. Kutusu 70 kuruştur.

NEOSTERİN

EN İYİ GARGARA

Ağız, Boğaz ve Dişleri temizler. Ağrıları Geçirir

HER ECZANEDE BULUNUR

Basıldığı yer: Yed'gün Matbaası
Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.

Karikatür

TOMBUL TEYZE BAHAR HAZIRLIKLARINDA:

Yabancı bayan — Hu, çiçekçi, çiçekçi...

Tombul Teyzenin kocası — Ne çiçekçisi yahu... Elimdeki karımın baharlık şapkası!...